

2. Do odpadów, o których mowa w § 1 pkt 1, zalicza się również odpady stanowiące zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, o którym mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495).
- § 3. 1. Zbieranie odpadów odbywa się w placówkach handlowych prowadzących sprzedaż wyrobów przemysłowych oraz produktów w opakowaniach, po zużyciu których powstają odpady określone w załączniku do rozporządzenia oraz w § 2 ust. 2.
2. Dopuszcza się zbieranie odpadów określonych w § 2 ust. 2 w punktach serwisowych wykonujących naprawy gwarancyjne i pogwarancyjne sprzętu elektrycznego i elektronicznego.”;
- 2) § 7 otrzymuje brzmienie:
- „§ 7. Transport odpadów do placówek handlowych i punktów serwisowych, określonych w § 3 ust. 2, prowadzących ich zbiórkę oraz transport odpadów z placówek handlowych i punktów serwisowych do następnego posiadacza, prowadzącego lub uczestniczącego w procesie odzysku lub unieszkodliwiania tych odpadów:
- 1) będących odpadami niebezpiecznymi, odbywa się zgodnie z przepisami o transporcie odpadów niebezpiecznych;
- 2) dla transportu których nie określono wymagań w odrębnych przepisach, odbywa się w sposób zapewniający racjonalne wykorzystanie środków transportu i niepowodujący zagrożenia ani uciążliwości dla środowiska.”;
- 3) w załączniku do rozporządzenia:
- a) po pozycji „15 01 09 Opakowania z tekstyliów” dodaje się pozycję „15 01 10* Opakowania zawierające pozostałości substancji niebezpiecznych lub nimi zanieczyszczone (np. środkami ochrony roślin I i II klasy toksyczności — bardzo toksyczne i toksyczne)”;
- b) uchyla się pozycję „20 01 35* Zużyte urządzenia elektryczne i elektroniczne inne niż wymienione w 20 01 21 i 20 01 23 zawierające niebezpieczne składniki” oraz pozycję „20 01 36 Zużyte urządzenia elektryczne i elektroniczne inne niż wymienione w 20 01 21, 20 01 23 i 20 01 35”.
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki: *W. Pawlak*

137

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 29 stycznia 2008 r.

w sprawie zwalniania żołnierzy zawodowych z zawodowej służby wojskowej

Na podstawie art. 118 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki i tryb zwalniania żołnierzy zawodowych, zwanych dalej „żołnierzami”, z zawodowej służby wojskowej.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa — ustawę z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych;

2) dowódca jednostki — dowódcę jednostki wojskowej, o której mowa w art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy, w której żołnierz zajmuje stanowisko służbowe lub do której został skierowany w ramach pełnienia zawodowej służby wojskowej w rezerwie kadrowej lub w dyspozycji;

3) organ zwalnający — organ uprawniony do wydania decyzji o zwolnieniu żołnierza z zawodowej służby wojskowej, o którym mowa w art. 115 ust. 1 ustawy, a w odniesieniu do szeregowych zawodowych dowódca jednostki zajmujący stanowisko służbowe zaszergowane do stopnia etatowego co najmniej pułkownika (komandora).

§ 3. 1. Dowódca jednostki w przypadkach, o których mowa w art. 115 ust. 1 ustawy, doręcza żołnierzowi decyzję zwalnającą go z zawodowej służby wojskowej.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 116, poz. 1203 i Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 122, poz. 1025, z 2006 r. Nr 104, poz. 711, Nr 191, poz. 1414 i Nr 220, poz. 1600 i 1602 oraz z 2007 r. Nr 107, poz. 732 i Nr 176, poz. 1242.

2. Doręczenie decyzji, o której mowa w ust. 1, odbywa się na zasadach określonych w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.²⁾).

§ 4. W razie wybrania żołnierza na postą, w tym do Parlamentu Europejskiego, lub senatora albo na kierownicze stanowiska państwowe obsadzone na podstawie wyboru oraz do organów wykonawczych samorządu terytorialnego dowódca jednostki występuje niezwłocznie do organu zwalniającego, za pośrednictwem organu właściwego do wyznaczania na stanowisko służbowe, z wnioskiem o zwolnienie żołnierza z zawodowej służby wojskowej. Do wniosku dołącza się zaświadczenie o wyborze.

§ 5. W razie odmowy przyjęcia skierowania do wojskowej komisji lekarskiej lub nieusprawiedliwionego niezgłoszenia się do komisji w określonym terminie i miejscu albo niepoddania się badaniom lekarskim, do których żołnierz został zobowiązany, dowódca jednostki, nie później niż w terminie czternastu dni od określonej daty stawienia się przed komisją bądź na badania zlecone przez komisję, występuje do organu zwalniającego, za pośrednictwem organu właściwego do wyznaczania na stanowisko służbowe, z wnioskiem o zwolnienie żołnierza z zawodowej służby wojskowej.

§ 6. W razie otrzymania niedostatecznej ogólnej oceny w opinii służbowej dowódca jednostki występuje niezwłocznie do organu zwalniającego, za pośrednictwem organu właściwego do wyznaczania na stanowisko służbowe, z wnioskiem o zwolnienie żołnierza z zawodowej służby wojskowej. Do wniosku dołącza się ostateczną opinię służbową.

§ 7. W razie otrzymania w dwóch kolejnych latach oceny niedostatecznej ze sprawdzianu sprawności fizycznej lub nieprzystąpienia w dwóch kolejnych latach do tego sprawdzianu, chyba że został zwolniony z tego sprawdzianu na podstawie art. 50a ust. 3 ustawy, dowódca jednostki występuje niezwłocznie do organu zwalniającego, za pośrednictwem organu właściwego do wyznaczania na stanowisko służbowe, z wnioskiem o zwolnienie żołnierza z zawodowej służby wojskowej. Do wniosku dołącza się dokumenty potwierdzające te fakty, wydane na podstawie przepisów dotyczących przeprowadzania sprawdzianu sprawności fizycznej żołnierzy zawodowych.

§ 8. 1. W razie niezłożenia przez żołnierza, o którym mowa w art. 58 ust. 1 ustawy, w nakazanym terminie oświadczenia o stanie majątkowym Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej, po upływie czternastu dni od dnia doręczenia jednorazowego pisemnego upomnienia tego żołnierza, występuje do organu

zwalniającego z wnioskiem o zwolnienie żołnierza z zawodowej służby wojskowej. Do wniosku dołącza się dokumenty potwierdzające te fakty.

2. Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej o przesłanym wniosku, o którym mowa w ust. 1, informuje dowódcę jednostki oraz organ właściwy do wyznaczania na stanowisko służbowe.

§ 9. Żołnierza, który złożył niezgodne z prawdą oświadczenie lustracyjne, zwalnia się z zawodowej służby wojskowej niezwłocznie po uprawomocnieniu się orzeczenia w tej sprawie, wydanego przez właściwy organ.

§ 10. 1. W razie odmowy pełnienia zawodowej służby wojskowej na równorzędnym lub wyższym stanowisku służbowym organ właściwy do wyznaczania na stanowisko służbowe przesyła do organu zwalniającego wniosek o zwolnienie z zawodowej służby wojskowej wraz z oświadczeniem żołnierza o odmowie pełnienia służby na równorzędnym lub wyższym stanowisku służbowym.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do żołnierza, który odmówił objęcia równorzędnego stanowiska służbowego w związku z wymierzeniem kary dyscyplinarnej odwołania z zajmowanego stanowiska służbowego.

§ 11. 1. Żołnierz składa wypowiedzenie stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej do organu zwalniającego.

2. Wypowiedzenie stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej przez żołnierza uważa się za dokonane, jeżeli zostało złożone za potwierdzeniem odbioru w kancelarii jednostki wojskowej lub wysłane przesyłką poleconą na adres jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni zawodową służbę wojskową.

3. Wypowiedzenie stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej dokonane przez żołnierza następuje w formie pisemnej i powinno zawierać oświadczenie woli żołnierza wskazujące jednoznacznie na zamiar wypowiedzenia przez niego stosunku służbowego.

4. W przypadku dokonania przez żołnierza wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 1, organ zwalniający wydaje decyzję o zwolnieniu żołnierza z zawodowej służby wojskowej, w której określa datę zwolnienia z zawodowej służby wojskowej wynikającą z wypowiedzenia.

5. Wycofanie wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić na pisemny wniosek żołnierza, za zgodą organu zwalniającego.

6. Złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 5, nie wstrzymuje wykonania decyzji, o której mowa w ust. 4.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524.

§ 12. W przypadku przebywania żołnierza w rezerwie kadrowej i niewyznaczenia go do końca okresu pozostawania w rezerwie kadrowej na stanowisko służbowe organ, o którym mowa w art. 20 ust. 3 ustawy, występuje do organu zwalniającego z wnioskiem o zwolnienie żołnierza z zawodowej służby wojskowej. Zwolnienie następuje w pierwszym dniu po upływie okresu pozostawania w rezerwie kadrowej.

§ 13. 1. W przypadku nieobecności w służbie jednorazowo przez okres trzech dni roboczych, która nie została usprawiedliwiona, dowódca jednostki występuje do organu zwalniającego, za pośrednictwem organu właściwego do wyznaczania na stanowisko służbowe, z wnioskiem o zwolnienie żołnierza z zawodowej służby wojskowej.

2. Przez jednorazowy okres trzech dni roboczych, o którym mowa w ust. 1, należy rozumieć następujące po sobie dni robocze, niezależnie od tego, czy są podzielone dniami wolnymi od służby lub dodatkowymi dniami wolnymi od służby.

§ 14. 1. W przypadkach:

- 1) skazania prawomocnym wyrokiem na karę pozbawienia wolności (aresztu wojskowego) z warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary,
- 2) odmowy wydania lub cofnięcia żołnierzowi wymaganego poświadczenia bezpieczeństwa

— dowódca jednostki występuje z wnioskiem do organu zwalniającego, za pośrednictwem organu właściwego do wyznaczania na stanowisko służbowe, o zwolnienie żołnierza z zawodowej służby wojskowej lub pozostawienie go w dalszej służbie, wskazując jednocześnie stanowisko służbowe w podległej jednostce wojskowej, na które żołnierz ten mógłby zostać wyznaczony.

2. Jeżeli organ zwalniający nie uwzględni wniosku o pozostawienie w służbie, o którym mowa w ust. 1, dokonuje zwolnienia żołnierza z zawodowej służby wojskowej.

3. W przypadku pozostawienia żołnierza w zawodowej służbie wojskowej organ zwalniający wyznacza żołnierza na stanowisko służbowe lub kieruje do organu właściwego do wyznaczenia na stanowisko służbowe.

§ 15. 1. W przypadku otrzymania przez żołnierza ogólnej oceny dostatecznej w opinii służbowej dowódca jednostki występuje z wnioskiem do organu zwalniającego, za pośrednictwem organu uprawnionego do wyznaczania na stanowisko służbowe, o zwolnienie żołnierza z zawodowej służby wojskowej lub pozostawienie go w dalszej służbie, określając w opinii służbowej tego żołnierza stanowisko służbowe w podległej jednostce wojskowej, na które żołnierz ten mógłby zostać wyznaczony.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się ostateczną opinię służbową.

3. Przepisy § 14 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

§ 16. 1. W przypadku niewyznaczenia żołnierza na kolejną kadencję organ właściwy do wyznaczania na stanowisko służbowe występuje z wnioskiem do organu zwalniającego o zwolnienie żołnierza z zawodowej służby wojskowej.

2. Organ zwalniający w przypadku, o którym mowa w ust. 1:

- 1) wydaje decyzję o zwolnieniu żołnierza lub
- 2) wyznacza żołnierza na wolne stanowisko służbowe bądź kieruje go do organu właściwego do wyznaczenia na stanowisko służbowe.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, zwolnienie następuje w terminie określonym w art. 112 ust. 2 ustawy.

§ 17. Zwolnienie z zawodowej służby wojskowej na podstawie art. 112 ust. 1 pkt 5 ustawy może nastąpić po uzyskaniu pisemnej zgody żołnierza na zwolnienie w tym trybie. Zwolnienie powinno nastąpić w dniu uzgodnionym z żołnierzem, przypadającym nie później niż w okresie sześciu miesięcy od wyrażenia zgody na zwolnienie.

§ 18. 1. W przypadkach, o których mowa w § 4—8, 10 i 13—15, organ zwalniający wydając decyzję o zwolnieniu żołnierza z zawodowej służby wojskowej, określa datę zwolnienia.

2. Wnioski o zwolnienie z zawodowej służby wojskowej przesyła się do organu zwalniającego wraz z teczką akt personalnych żołnierza.

§ 19. 1. W przypadkach, o których mowa w § 4—8, 10 i 12—16, jeżeli organem uprawnionym do występowania z wnioskiem o zwolnienie żołnierza z zawodowej służby wojskowej jest organ zwalniający, nie sporządza się wniosku o zwolnienie.

2. W przypadku podjęcia decyzji o zwolnieniu żołnierza z zawodowej służby wojskowej organ, o którym mowa w ust. 1, informuje organ uprawniony do wyznaczania na stanowisko służbowe, o ile sam nie jest tym organem.

§ 20. Decyzję o zwolnieniu żołnierza z zawodowej służby wojskowej wykonuje:

- 1) dowódca jednostki;
- 2) dyrektor komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr — w stosunku do żołnierza pełniącego zawodową służbę wojskową w instytucji cywilnej.

§ 21. 1. Jeżeli dowódca jednostki nie może wykonać decyzji o zwolnieniu żołnierza z zawodowej służby wojskowej, informuje niezwłocznie o tym organ zwalniający, podając przyczyny zwłoki.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, organ zwalniający przenosi żołnierza do dyspozycji i określa ostateczny termin zwolnienia go z zawodowej służby wojskowej.

§ 22. Rozkazy personalne, o których mowa w art. 115 ust. 3 ustawy, przesyła się niezwłocznie do:

- 1) organu właściwego do wyznaczania na stanowisko służbowe;
- 2) dyrektora komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr.

§ 23. Żołnierza, który zrzekł się obywatelstwa polskiego lub nabył obywatelstwo innego państwa, zwalnia się z zawodowej służby wojskowej z dniem wydania orzeczenia o zrzeczeniu się obywatelstwa polskiego lub stwierdzenia nabycia obywatelstwa innego państwa przez organ właściwy do orzekania w sprawach obywatelstwa.

§ 24. 1. Żołnierza, który został uznany przez wojskową komisję lekarską za niezdolnego do zawodowej służby wojskowej, zwalnia się z tej służby z dniem uprawomocnienia się orzeczenia komisji o tej niezdolności.

2. W razie ustalenia przez wojskową komisję lekarską niezdolności żołnierza do zawodowej służby wojskowej dowódca jednostki, w której żołnierz pełni zawodową służbę wojskową, zwalnia go od wykonywania obowiązków służbowych. Fakt zwolnienia od wykonywania obowiązków służbowych dowódca jednostki stwierdza w rozkazie dziennym.

§ 25. Zwolnienie z zawodowej służby wojskowej żołnierza, który osiągnął wiek określony w art. 111 pkt 5 ustawy, następuje z dniem ukończenia sześćdziesiątego roku życia.

§ 26. Zwolnienie żołnierza z zawodowej służby wojskowej pełnionej w ramach kontraktu na pełnienie służby terminowej, jeżeli nie nastąpi zawarcie kolejnego kontraktu, następuje w dniu upływu czasu pełnienia służby określonego w kontrakcie.

§ 27. 1. Dokonanie wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej przez organ wojskowy, w przypadkach określonych w art. 114 ust. 2 ustawy, może nastąpić na wniosek organu uprawnionego do wyznaczania na stanowisko służbowe, skierowany do organu wymienionego w art. 114 ust. 4 ustawy.

2. Jeżeli organ właściwy do wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej uzna zasadność wniosku, o którym mowa w ust. 1, dokonuje wypowiedzenia stosunku służbowego; dwa egzem-

plarze wypowiedzenia przesyła się dowódcy jednostki, który niezwłocznie doręcza żołnierzowi wypowiedzenie. Przepis § 3 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

3. Wycofanie wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić na pisemny wniosek organu, który dokonał wypowiedzenia, za zgodą żołnierza, do którego skierowane było wypowiedzenie.

§ 28. Zwolnienie żołnierza z zawodowej służby wojskowej w przypadkach, o których mowa w art. 111 pkt 11—15 ustawy, następuje z dniem uprawomocnienia się orzeczenia odpowiedniego organu.

§ 29. Podstawę wydania rozkazu personalnego o skreśleniu z ewidencji żołnierza, który:

- 1) zmarł lub został uznany za zmarłego — stanowi akt zgonu lub orzeczenie sądu o uznaniu za zmarłego;
- 2) zaginął, gdy nie może być jeszcze wydane orzeczenie sądu o uznaniu za zmarłego — stanowi prawomocne postanowienie prokuratora wojskowego wydane w tej sprawie.

§ 30. W przypadku, o którym mowa w art. 116 ustawy, organ wojskowy, który wydał decyzję lub rozkaz o zwolnieniu żołnierza z zawodowej służby wojskowej, dokonuje, nie zmieniając daty zwolnienia, zmiany tej decyzji lub rozkazu, określając, że zwolnienie z zawodowej służby wojskowej nastąpiło w drodze wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej dokonanej przez organ wojskowy.

§ 31. 1. Zasady kierowania do wojskowej komisji lekarskiej żołnierza, w stosunku do którego jest wykonywana decyzja o zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej, określają przepisy w sprawie orzekania przez komisję lekarską o zdolności żołnierza do zawodowej służby wojskowej, z tym że skierowanie takiego żołnierza przez dowódcę jednostki wykonującego decyzję o zwolnieniu następuje na wniosek żołnierza.

2. Skierowanie do wojskowej komisji lekarskiej nie wpływa na rozliczenie żołnierza z jednostką wojskową oraz zwolnienie go z zawodowej służby wojskowej.

§ 32. 1. Jeżeli żołnierz, w stosunku do którego została wydana decyzja o zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej, przebywa w zakładzie opieki zdrowotnej, dowódca jednostki, w której ten żołnierz ostatnio pełnił służbę, doręcza zwalnianemu żołnierzowi lub przesyła kierownikowi tego zakładu decyzję albo wy ciąg z rozkazu dziennego o zwolnieniu żołnierza z zawodowej służby wojskowej w celu doręczenia żołnierzowi.

2. Przebywanie na zwolnieniu lekarskim lub w zakładzie opieki zdrowotnej nie wpływa na wykonanie decyzji o zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej.

§ 33. 1. W przypadku zwolnienia z zawodowej służby wojskowej żołnierza, w stosunku do którego zastosowano tymczasowe aresztowanie albo odbywającego

karę pozbawienia wolności (aresztu wojskowego), rozkaz personalny o zwolnieniu przesyła się do dowódcy jednostki, w której ten żołnierz ostatnio pełnił służbę, a ponadto w odniesieniu do żołnierza:

- 1) wobec którego zastosowano tymczasowe aresztowanie — do sądu, który zastosował ten środek zapobiegawczy, oraz do prokuratora wojskowego, w którego dyspozycji przebywa tymczasowo aresztowany żołnierz;
- 2) odbywającego karę pozbawienia wolności (aresztu wojskowego) — do sądu, który wydał wyrok w pierwszej instancji.

2. Dowódca jednostki, wykonujący rozkaz o zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej, doręcza za pokwitowaniem tymczasowo aresztowanemu lub skazanemu żołnierzowi rozkaz personalny o zwolnieniu go z zawodowej służby wojskowej.

§ 34. W ramach rozliczenia związanego ze zwolnieniem żołnierza z zawodowej służby wojskowej dowódca jednostki w szczególności odbiera od niego broń osobistą i inne uzbrojenie oraz wyekwipowanie,

dokumenty służbowe, a także wyposażenie wojskowe, wydane mu na czas pełnienia służby.

§ 35. Skierowanie do wojskowego komendanta uzupełnień następuje w dniu zwolnienia. Dniem zwolnienia żołnierza z zawodowej służby wojskowej jest dzień określony w decyzji o zwolnieniu, z zastrzeżeniem § 21 ust. 2.

§ 36. Dowódca jednostki, który wykonał decyzję o zwolnieniu żołnierza z zawodowej służby wojskowej, przesyła niezwłocznie do dyrektora komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr oraz organów prowadzących ewidencję żołnierza meldunek o jego zwolnieniu.

§ 37. Traci moc rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 17 marca 2004 r. w sprawie zwalniania żołnierzy zawodowych z zawodowej służby wojskowej (Dz. U. Nr 50, poz. 483).

§ 38. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *B. Klich*

138

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 29 stycznia 2008 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie umundurowania i wyekwipowania żołnierzy czynnej służby wojskowej

Na podstawie art. 68 ust. 1a ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 31 marca 2005 r. w sprawie umundurowania i wyekwipowania żołnierzy czynnej służby wojskowej (Dz. U. Nr 74, poz. 656 oraz z 2007 r. Nr 79, poz. 535) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 3 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Żołnierz otrzymuje równoważnik pieniężny w zamian za niewydane w naturze przybory i środki do utrzymania higieny osobistej oraz

konserwacji oporządzenia. Wysokość stawek równoważnika określa § 1 ust. 2 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 12 maja 2003 r. w sprawie przypadków, zasad i norm otrzymywania przez żołnierzy odbywających czynną służbę wojskową równoważnika pieniężnego w zamian za przybory i środki do utrzymania higieny osobistej oraz konserwacji oporządzenia (Dz. U. Nr 97, poz. 883, z 2005 r. Nr 27, poz. 222 oraz z 2007 r. Nr 79, poz. 536).”;

- 2) w załączniku nr 2 do rozporządzenia — Normy wyekwipowania w zestawie nr 7 normy przyborów oraz środków do utrzymania higieny osobistej i konserwacji obuwia żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową uchyla się pkt 8 Uwag.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *B. Klich*

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 277, poz. 2742, z 2005 r. Nr 180, poz. 1496, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 220, poz. 1600 oraz z 2007 r. Nr 107, poz. 732 i Nr 176, poz. 1242.